TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. gruodžio 15 d.*

Sujungtose bylose C-151/04 ir C-152/04

dėl Neufchâteau (Belgija) *Tribunal de police* 2004 m. sausio 16 d. Sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2004 m. kovo 25 d., pagal EB 234 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą baudžiamosiose bylose prieš

Claude Nadin,

Nadin-Lux SA (C-151/04)

ir

Jean-Pascal Durré (C-152/04)

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai K. Schiemann, N. Colneric (pranešėja), J. N. Cunha Rodrigues ir E. Levits,

generalinis advokatas F. G. Jacobs,
posėdžio sekretorė K. Sztranc, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. vasario 24 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— J.-P. Durré, atstovaujamo advokato J.-F. Cartuyvels,

— Belgijos vyriausybės, atstovaujamos E. Dominkovits, padedamos advokato B. van de Walle de Ghelcke,

— Suomijos vyriausybės, atstovaujamos T. Pynnä ir A. Guimaraes-Purokoski,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos C. White ir K. Manji, padedamų *barrister* P. Whipple,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Martin ir N. B. Rasmussen,

susipažinęs su 2005 m. gegužės 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą yra susiję su EB 10, 39, 43 ir 49 straipsnių aiškinimu.

2 Šie prašymai buvo pateikti nagrinėjant dvi baudžiamąsias bylas, kuriose Belgijos gyventojai C. Nadin ir J.-P. Durré kaltinami pažeidę Belgijos teisės aktus, įpareigojančius Belgijoje registruoti bendrovės transporto priemones, jiems suteiktas kitoje valstybėje įsteigtų bendrovių, kuriose jie dirba.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 EB 10 straipsnyje numatyta:

„Kad užtikrintų šios Sutarties ir Bendrijos institucijų nustatytų pareigų vykdymą, valstybės narės imasi visų atitinkamų bendrų ar specialių priemonių. Jos padeda atlikti Bendrijos uždavinius.

Jos nesiima jokių priemonių, kurios gali trukdyti siekti šios Sutarties tikslų."

4 EB 39 straipsnis nustato:

„1. Bendrijoje užtikrinama darbuotojų judėjimo laisvė.

2. Tokia judėjimo laisvė reiškia, kad įdarbinimo, darbo užmokesčio ir kitų darbo ir užimtumo sąlygų atžvilgiu panaikinama bet kokia valstybių narių darbuotojų diskriminacija dėl pilietybės.

3. Ji suteikia teisę, galimą riboti tik viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ir visuomenės sveikatos sumetimais:

a) priimti faktiškai pateiktus pasiūlymus įsidarbinti;

b) šiuo tikslu laisvai judėti valstybių narių teritorijoje;

c) apsigyventi bet kurioje valstybėje narėje siekiant dirbti pagal tos valstybės piliečių įsidarbinimą reglamentuojančius įstatymus ir kitus teisės aktus;

d) laikantis Komisijos įgyvendinimo reglamentuose nustatytų sąlygų, pasilikti gyventi valstybės narės teritorijoje pasibaigus darbo joje laikui.

4. Šio straipsnio nuostatos netaikomos darbui valstybės tarnyboje."

5 EB 43 straipsnis numato:

„Vadovaujantis toliau išdėstytomis nuostatomis vienos valstybės narės nacionalinių subjektų įsisteigimo laisvės kitos valstybės narės teritorijoje apribojimai uždraudžiami. Draudžiami ir apribojimai vienos valstybės narės nacionaliniams subjektams,

įsisteigusiems kitos valstybės narės teritorijoje, steigti atstovybes, padalinius ar dukterines bendroves.

Įsisteigimo laisvė apima ir teisę imtis savarankiškai dirbančių asmenų veiklos bei ja verstis, taip pat steigti ir valdyti įmones, būtent bendroves ar firmas, apibūdintas 48 straipsnio antrojoje pastraipoje, tomis pačiomis sąlygomis, kurios įsisteigimo šalies teisės aktuose yra nustatytos jos pačios subjektams, ir laikantis kapitalui skirto skyriaus nuostatų."

6 EB 49 straipsnio pirmoji pastraipa numato:

„Pagal toliau išdėstytas nuostatas Bendrijoje uždraudžiami laisvės teikti paslaugas apribojimai, taikomi valstybių narių nacionaliniams subjektams, kurie yra įsisteigę kitoje Bendrijos valstybėje negu valstybė, kurios subjektas yra asmuo, kuriam tos paslaugos teikiamos."

Nacionalinės teisės aktai

7 2001 m. liepos 20 d. Karaliaus dekreto dėl transporto priemonių registracijos (*Moniteur belge*, 2001 m. rugpjūčio 8 d., p. 27031) 1 straipsnis nustato:

„Taikant šį dekretą:

<...>

27) nuolatinė buveinė reiškia:

— pastovią ir materialią buveinę, kurioje yra juridinio asmens registruota būstinė ar pagrindinė administracija, arba vieta, kurioje vienas ar keli jo organai renkasi ir priima sprendimus, arba vieta, kurioje vykdoma jo ekonominei veiklai ar nustatytiems tikslams priskiriama veikla, arba vieta, kurioje šiam asmeniui atstovauja vienas ar keli fiziniai asmenys, veikiantys jo vardu ar jo naudai."

8 Šio dekreto 3 straipsnis nustato:

„1. Belgijoje gyvenantys asmenys, norintys Belgijoje vairuoti transporto priemones, net jei jos jau būtų įregistruotos užsienyje, jas registruoja 6 straipsnyje nurodytame transporto priemonių registre.

Gyvenamoji vieta Belgijoje reiškia, kad šie asmenys atitinka vieną iš šių sąlygų:

a) yra įtraukti į Belgijos komunos gyventojų sąrašą;

b) yra įtraukti į Belgijos prekybos ar amatų registrą kaip fiziniai ar juridiniai asmenys;

c) jie yra juridiniai asmenys, neįregistruoti Belgijos prekybos ar amatų registre, įsteigti pagal tarptautinę, užsienio ar Belgijos teisę ir turintys nuolatinę buveinę Belgijoje, kur transporto priemonė yra valdoma ar ja naudojamasi.

2. Vis dėlto pirmiau nurodytais atvejais užsienyje registruotos ir 1 dalyje nurodytų asmenų suteiktos naudotis transporto priemonės registracija Belgijoje neprivaloma, kai:

<...>

2) transporto priemonė, fizinio asmens naudojama darbui ir užsienyje įregistruota užsienio savininko, su kuriuo šį asmenį sieja darbo sutartis, vardu; tokiu atveju transporto priemonėje turi būti PVM institucijų išduota pažyma (PVM pažyma); detalias transporto priemonės naudojimo sąlygas nustato finansų ministras."

9 2000 m. gegužės 3 d. Belgijos mokesčių administracijos cirkuliaro Nr. 1/2000 „Transporto priemonių naudojimas Belgijoje – Perdavimo ir neperdavimo režimas" 14 straipsnis numato:

„Šiame cirkuliare nurodytos transporto priemonės yra visos motorinės transporto priemonės, kurios kaip įmonės transporto priemonės neatitinka 12 punkte pateikto apibrėžimo. Be kita ko, jos apima automobilius, prekėms ir keleiviams vežti skirtus automobilius, mikroautobusus, visureigius ir t. t.

Kai šiomis transporto priemonėmis Belgijoje gyvenantys fiziniai asmenys naudojasi darbui kitoje valstybėje narėje įsisteigusio darbdavio pavedimu, neperdavimo režimas PVM kodekso 12a straipsnio 2 dalies 7 punkto pagrindu šioms transporto priemonėms taikomas tiek, kiek laikino leidimo režimas, visiškai atleidžiant nuo importo mokesčio, yra taikomas, jei ši transporto priemonė į Belgiją įvežama iš trečiosios šalies. Be to, šia transporto priemone asmeninėms reikmėms leidžiama naudotis Belgijoje gyvenančiam darbuotojui, tačiau, palyginti su naudojimusi darbui, šis naudojimasis turi būti pagalbinis bei nenuolatinis ir jį turi numatyti darbo sutartis.

Šių transporto priemonių atžvilgiu specialus atleidimo nuo laikino leidimo ir *ipso facto* neperdavimo režimas gali būti taikomas, tik jei jis atitinka griežtas 15 punkte nurodytas sąlygas."

10 Tam, kad būtų galima pasinaudoti laikino leidimo režimu, turi būti įvykdytos visos sąlygos, numatytos šio cirkuliaro 15 straipsnyje, kuris, be kita ko, nustato:

„<...>

b) transporto priemonė turi būti darbdavio nuosavybė. Išnuomotoms ar lizingu įsigytoms transporto priemonėms taikomas 9 punktas;

<...>

f) kai besinaudojantis asmuo yra bendrovės direktorius ar valdytojas, jis gali pasinaudoti specialiu režimu, tik jei turi darbuotojo statusą ir gali įrodyti, kad tarp jo ir bendrovės egzistuoja realus pavaldumo santykis. Pavaldumo santykio buvimas reiškia, kad įmonės vadovas įrodo, jog jis yra pavaldus kitam bendrovę atstovaujančiam asmeniui ar jos organui (direktorių tarybai, valdybai ir t. t.), turinčiam valdžią, kuriai jis neturi jokios lemiamos įtakos. Šia prasme specialus režimas jokiais atvejais nėra taikomas individualiai įmonei, bendrovės steigėjams ar pagrindiniams akcininkams."

11 Šio cirkuliaro 9 straipsnio pirma dalis numato:

„Kai išnuomota ar lizingu įsigyta transporto priemonė užsienio darbdavio suteikiama Belgijoje dirbančiam (gyvenančiam) darbuotojui, kuris gali reikalauti teisės pasinaudoti 14 ir 15 punktuose minėtu specialiu režimu, šis darbuotojas turi galimybę prašyti pažymos juose numatytomis sąlygomis ir laikantis nustatytų formalumų."

12 Belgijoje įvairūs automobilių mokesčiai yra glaudžiai susiję su registracija. Todėl pagal Mokesčių, prilyginamų pajamų mokesčiui, kodekso (toliau – PMK) 94 straipsnio 1 dalies 1 punktą įregistravus transporto priemonę jai taikomas eismo mokestis.

13 Ši nuostata numato:

„Valstybės reikmėms nustatomas pajamų mokesčiui prilyginamas mokestis, kuriuo apmokestinami:

1) automobiliai, žmonėms ar prekėms vežti skirti automobiliai, mikroautobusai ir motociklai, apibrėžti motorinių transporto priemonių ir priekabų registracijos taisyklėse, kai šioms transporto priemonėms išduodami ar turi būti išduoti kitokie negu „mokomieji", „komerciniai" ar laikini registracijos numeriai, išskyrus pagal šias taisykles išduotus tarptautinius registracijos numerius."

14 Šiuo atžvilgiu PMK 99 straipsnio 1 dalis numato:

„94 straipsnio 1 dalyje numatytos transporto priemonės laikomos naudojamomis Belgijos viešuosiuose keliuose, jei jos yra įtrauktos ar turi būti įtrauktos į Kelių eismo tarnybos registrą."

15 PMK 21 straipsnis, nustatantis automobilių eismo mokestį, numato:

„Kol transporto priemonė fizinio ar juridinio asmens vardu yra ar turi būti įrašyta į Kelių eismo tarnybos registrą, mokestį moka šis asmuo, kuris yra ar turi būti nurodytas registracijos pažymoje.

Pirmojoje pastraipoje numatytos transporto priemonės yra automobiliai, keleiviams ar prekėms vežti skirtos transporto priemonės, keleiviams ar prekėms vežti skirtos sunkiosios transporto priemonės, mikroautobusai, greitosios pagalbos automobiliai, motociklai, triračiai motociklai, keturračiai motociklai, nedideli sunkvežimiai, sunkieji sunkvežimiai, priekabos laivui vežti, gyvenamosios automobilio priekabos, gyvenamieji automobiliai, priekabos ir puspriekabės, kurių maksimalus svoris neviršija 3 500 kg."

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

Byla C-151/04

16 Belgijos pilietis C. Nadin gyvena Belgijoje, tačiau dirba Liuksemburge bendrovės *Nadin-Lux SA* vykdančiuoju direktoriumi.

17 2002 m. kovo 21 d. Belgijoje muitų ir akcizų tarnybos patikrino Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje įregistruotą ir Liuksemburge įsteigtai bendrovei *Crédit Lease SA* priklausančią jo vairuojamą transporto priemonę.

18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme vykusio baudžiamojo proceso metu buvo nustatyta, kad transporto priemonę įsigijo bendrovė *Nadin-Lux SA*, kad užsakymą pasirašė C. Nadin ir kad už transporto priemonę sumokėjo bendrovė *Crédit Lease SA*. C. Nadin turėjo 2000 m. sausio mėn. įsigaliojusią apie 42 mėnesių trukmės nuomos sutartį.

19 Iš prie nacionalinio teismo prašymo pridėtos medžiagos taip pat matyti, kad nagrinėjamas asmuo prašė PVM pažymos, tačiau ši jam nebuvo išduota motyvuojant tuo, kad jį įdarbinusioje bendrovėje jis ėjo direktoriaus pareigas.

20 Jis kaltinamas 2002 m. kovo 21 d. darbui užsienyje naudojęsis užsienio darbdavio, su kuriuo jis susijęs darbo sutartimi, vardu įregistruota transporto priemone, joje neturėdamas PVM pažymos.

21 C. Nadin tvirtina, kad jis turi būti laikomas darbuotoju Bendrijos teisės prasme.

Byla C-152/04

22 Belgijos pilietis J.-P. Durré gyvena Belgijoje, tačiau dirba bendrovėje *Delisalade SA* Liuksemburge.

23 2002 m. kovo 15 d. Belgijos muitinės ir akcizų tarnybos patikrino jo vairuojamą, Liuksemburge *Delisalade SA* vardu įregistruotą transporto priemonę.

24 Per patikrinimą J.-P. Durré pateikė savo darbdavio pažymą dėl naudojimosi transporto priemone, patvirtintą Liuksemburgo socialinės apsaugos institucijos. Tarp nagrinėjamo asmens ir jo darbdavio sudaryta darbo sutartis numato, kad darbdavys darbuotojui naudotis suteikia transporto priemonę ir kad ši transporto priemonė taip pat gali būti naudojama asmeninėms reikmėms. J.-P. Durré neturėjo PVM pažymos.

25 *Delisalade SA* iš pradžių buvo J.-P. Durré įsteigta individuali įmonė, vėliau, 1997 m., ji tapo akcine bendrove, kurioje suinteresuotasis asmuo turi mažumą akcijų ir eina direktoriaus pareigas.

26 Belgijos gyventojas J.-P. Durré yra kaltinamas 2002 m. kovo 15 d. neįregistravęs transporto priemonės, kuria jis norėjo naudotis Belgijoje, nors ši transporto priemonė jau buvo įregistruota užsienyje.

27 J.-P. Durré taip pat tvirtina, kad jis turi būti laikomas darbuotoju Bendrijos teisės prasme.

28 Šiomis aplinkybėmis Neufchâteau *Tribunal de police* nusprendė sustabdyti abiejų bylų nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar EEB sutarties 10, 39, 43 ir 49 straipsniai valstybei narei draudžia priimti priemonę, reikalaujančią, kad darbuotojas, gyvenantis jos teritorijoje, joje įregistruotų transporto priemonę net ir tuo atveju, kai ši transporto priemonė priklauso jo darbdaviui – kitoje valstybėje narėje įsteigtai bendrovei, su kuria šis darbuotojas yra susijęs darbo sutartimi, tačiau kurioje tuo pat metu jis užima akcininko, direktoriaus, laikino valdytojo ar panašias pareigas?“

Dėl prejudicinio klausimo

29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar EB 10, 39, 43 ir 49 straipsniai valstybei narei draudžia nustatyti jos gyventojui pareigą šioje valstybėje narėje įregistruoti bendrovės transporto priemonę, kurią jam suteikė

kitoje valstybėje narėje įsteigta bendrovė, kurioje jis dirba, kai darbo sutartį pasirašęs darbuotojas taip pat yra šios bendrovės akcininkas, direktorius ar vadovas.

Dėl pagal darbo sutartį dirbančio darbuotojo ar savarankiškai dirbančio asmens statuso

30 Pagal darbo sutartį dirbantiems darbuotojams taikomas EB 39 straipsnis, o savarankiškai dirbantiems asmenims skirtas EB 43 straipsnis.

31 Kadangi EB 39 straipsnio prasme esminis darbo santykio požymis yra tai, kad vienas asmuo tam tikrą laiką kito asmens naudai ir jo vadovaujamas atlieka paslaugas, už kurias jis gauna atlyginimą, EB 43 straipsnio prasme savarankiškai dirbančių asmenų veikla turi būti laikoma veikla, kuria asmuo verčiasi nesant pavaldumo santykio (žr. 2001 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Jany ir kt.*, C-268/99, Rink. p. I-8615, 34 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

32 Teisingumo Teismas neprivalo nustatyti, ar pagrindinėse bylose egzistuoja pavaldumo santykis.

33 Kadangi nagrinėjami teisės aktai, neįpareigojant registruoti, Belgijoje gyvenančiam pagal darbo sutartį dirbančiam darbuotojui leidžia Belgijos teritorijoje vairuoti bendrovės transporto priemonę, kurią jam suteikė kitoje valstybėje narėje įsisteigęs darbdavys, reikia nagrinėti, ar tai, kad ši galimybė netaikoma savarankiškai dirbantiems asmenims, prieštarauja EB 43 straipsniui.

Dėl apribojimų savarankiškai dirbančių asmenų laisvam judėjimui buvimo

34 Visos EB sutarties nuostatos, susijusios su laisvu asmenų judėjimu, siekiama palengvinti Bendrijos piliečiams visoje Bendrijos teritorijoje bet kokio pobūdžio profesinės veiklos vykdymą ir draudžiamos priemonės, galinčios sudaryti mažiau palankias sąlygas šiems piliečiams, siekiantiems vykdyti ekonominę veiklą kitos valstybės narės teritorijoje (žr. 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Daniją*, C-464/02, Rink. p. I-7929, 34 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

35 Todėl nuostatos, trukdančios valstybės narės piliečiui arba atgrasančios jį išvykti iš savo kilmės šalies įgyvendinant savo teisę į judėjimo laisvę, yra šios laisvės kliūtys, net jeigu jos taikomos neatsižvelgiant į atitinkamų darbuotojų pilietybę (1995 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Bosman*, C-415/93, Rink. p. I-4921, 96 punktas ir minėto sprendimo *Komisija prieš Daniją* 35 punktas).

36 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad pareiga Danijoje įregistruoti bendrovės transporto priemonę, kurią kitoje valstybėje narėje įsteigta bendrovė suteikė Danijoje gyvenantiems pagal darbo sutartį dirbantiems darbuotojams, yra kliūtis laisvam darbuotojų judėjimui (žr. minėto sprendimo *Komisija prieš Daniją* 46 ir 52 punktus). Nėra jokios abejonės, kad tokia registracijos pareiga, kokia nagrinėjama pagrindinėse bylose, taip pat yra kliūtis laisvam asmenų judėjimui, kai ji nustatoma savarankiškai dirbantiems asmenims.

37 Iš tiesų ši pareiga Belgijos gyventojams kliudo užsiimti savarankiškai dirbančių asmenų veikla kitose valstybėse narėse ir todėl šiuos asmenis gali atgrasyti nuo pasinaudojimo laisvo judėjimo teise.

38 Priešingai nei tvirtina Belgijos vyriausybė, registracijos pareiga vis dėlto yra kliūtis, nepaisant to, kad kitoje valstybėje narėje įsteigta bendrovė gali savo vardu įregistruoti bendrovės transporto priemonę Belgijoje, joje nesteigdama savo nuolatinės buveinės, kad pats jos vadovas nebūtų įpareigotas įregistruoti transporto priemonės.

39 Ši priemonė galėtų būti leistina tik EB 46 straipsnio 1 dalyje aiškiai numatytų išimčių pagrindu, arba jeigu ja būtų siekiama Sutartį atitinkančio teisėto tikslo ir ji būtų pateisinama privalomais bendrojo intereso pagrindais. Tačiau net tokiu atveju šių priemonių taikymas turi būti tinkamas užtikrinti atitinkamo tikslo įgyvendinimą ir neviršyti to, kas yra būtina jam pasiekti (žr. pagal analogiją, pavyzdžiui, minėto sprendimo *Komisija prieš Daniją* 53 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

Dėl laisvo asmenų judėjimo apribojimo pateisinimo

40 Išskyrus tam tikras šioje byloje nesvarbias išimtis, automobilių apmokestinimas nebuvo suderintas. Todėl valstybės narės gali nekliudomos naudotis savo kompetencija šioje mokesčių srityje, su sąlyga, kad bus laikomasi Bendrijos teisės (2002 m. kovo 21 d. Sprendimo *Cura Anlagen*, C-451/99, Rink. p. I-3193, 40 punktas).

41 Iš minėto sprendimo *Komisija prieš Daniją* 75–78 punktų matyti, kad valstybė narė gali taikyti registracijos mokestį bendrovės transporto priemonei, kurią kitoje

valstybėje narėje įsteigta bendrovė suteikė joje gyvenančiam darbuotojui, kai ši transporto priemonė yra skirta nuolat naudoti daugiausia pirmojoje valstybėje narėje ar kai realiai ji taip naudojama.

42 Nacionalinis teismas turi įvertinti, ar nagrinėjami darbuotojai jiems suteiktomis transporto priemonėmis naudojosi būtent taip.

43 Jei atsakymas būtų neigiamas, laisvo asmenų judėjimo principas draudžia tokią registracijos pareigą, kuri nagrinėjama pagrindinėse bylose, ir šiose bylose pateikti argumentai, ypač nurodytieji Belgijos vyriausybės, negali pateisinti šios pareigos.

44 Visų pirma iš minėto sprendimo *Komisija prieš Daniją* 80 ir 81 punktų išplaukia, kad, nesant šio sprendimo 39 punkte išvardytų sąlygų, kovos su mokesčių vengimu tikslas negali pateisinti mokesčio, taigi ir registracijos pareigos tokiu atveju, kuris yra nagrinėjamas pagrindinėse bylose.

45 Kalbant apie piktnaudžiavimo prevenciją, iš teismo praktikos, ypač iš 1999 m. kovo 9 d. Sprendimo *Centros* (C-212/97, Rink. p. I-1459, 24 punktas) matyti, kad valstybė narė turi teisę imtis priemonių, užkertančių kelią savo piliečių mėginimui, prisidengiant Sutarties teikiamomis teisėmis, nesilaikyti nacionalinių įstatymų arba piktnaudžiaujant ar apgaulės būdu pasinaudoti Bendrijos teisės nuostatomis.

46 Vis dėlto bendra piktnaudžiavimo prezumpcija negali būti pagrįsta tuo, kad Belgijoje gyvenantis savarankiškai dirbantis asmuo šios valstybės teritorijoje naudojasi kitoje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės, kurioje jis dirba, suteiktu automobiliu (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Komisija prieš Daniją* 67 punktą).

47 Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad EB 39 ir 43 straipsniai suteikia tokią pačią teisinę apsaugą (1991 m. vasario 5 d. Sprendimas *Roux*, C-363/89, Rink. p. I-273, 23 punktas).

48 Dėl argumento, grindžiamo patikimo identifikavimo būtinumu, reikia pažymėti, kad kitoje valstybėje narėje įsteigtoms bendrovėms priklausančių transporto priemonių registracijos reikalavimas, siekiant užtikrinti patikimą šių transporto savininkų identifikavimą, viršija tai, kas yra būtina šiam tikslui pasiekti. Iš tiesų visose valstybėse narėse egzistuoja transporto priemonių registracijos sistema, todėl atrodo, kad galima identifikuoti transporto priemonės savininką bet kurioje valstybėje narėje, kur ji yra įregistruota.

49 Nagrinėjant su saugumu keliuose susijusį argumentą, reikia sutikti, kad tai yra privalomas bendrojo intereso pagrindas, galintis pateisinti kliūtį laisvam asmenų judėjimui (žr. minėto sprendimo *Cura Anlagen*, C-451/99, 59 punktą).

50 Vis dėlto, kai vienoje valstybėje narėje atliekama transporto priemonės techninė apžiūra, 1996 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvoje 96/96/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų techninę apžiūrą, derinimo (OL L 46, 1997, p. 1) įtvirtini lygiavertiškumo ir abipusio pripažinimo principai reikalauja, kad visos kitos valstybės narės pripažintų tokiu atveju išduotą pažymą, nedraudžiant joms reikalauti papildomų patikrinimų siekiant

registruoti jų teritorijoje, su sąlyga, kad tokia pažyma neapima šių patikrinimų (minėto sprendimo *Cura Anlagen* 62 punktas).

51 Nors Teisingumo Teismas pripažino papildomų patikrinimų galimybę, siekiant registruoti jų teritorijoje, su sąlyga, kad techninės apžiūros pažyma šių patikrinimų neapima, iš nagrinėjamų Belgijos teisės aktų neišplaukia, kad registracijos pareiga siekiama šio su saugumu keliuose susijusio tikslo.

52 Kalbant apie argumentą, susijusį su aplinkos politika, tiesa, kad iš minėto sprendimo *Cura Anlagen* 68 punkto matyti, jog toks vartojimo mokestis, koks nagrinėjamas byloje, gali būti skirtas bendram tikslui neskatinti įsigyti ar turėti daug kuro naudojančių transporto priemonių. Vis dėlto, pirma, Jungtinės Karalystės vyriausybė nepaaiškino, kaip tokia registracijos pareiga, kokia nagrinėjama pagrindinėse bylose, gali apsaugoti aplinką, ir, antra, bendrovės transporto priemonės registracijos reikalavimą Belgijos vyriausybė iš esmės motyvuoja mokesčių tikslais.

53 Kai bendrovės transporto priemonė nėra naudojama šio sprendimo 41 punkte išvardytomis sąlygomis, nagrinėjama registracijos pareiga taip pat negali būti pateisinama tuo atveju, kai savarankiškai dirbantis asmuo bendrovės transporto priemone gali naudotis ir asmeninėms reikmėms (žr. minėto sprendimo *Komisija prieš Daniją* 51 punktą).

54 Šiomis aplinkybėmis EB 10 ir 49 straipsnių nagrinėti nereikia.

55 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: EB 43 straipsnis draudžia pirmosios valstybės narės nacionalinės teisės aktus, nagrinėjamus pagrindinėse bylose, kurie įpareigoja šioje valstybėje narėje gyvenantį savarankiškai dirbantį asmenį joje įregistruoti bendrovės transporto priemonę, jam suteiktą antrojoje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės, kurioje jis dirba, kai bendrovės transporto priemonė nėra nei skirta nuolat naudoti daugiausia pirmojoje valstybėje narėje, nei realiai taip naudojama.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

56 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

EB 43 straipsnis draudžia pirmosios valstybės narės nacionalinės teisės aktus, nagrinėjamus pagrindinėse bylose, kurie įpareigoja šioje valstybėje narėje gyvenantį savarankiškai dirbantį asmenį joje įregistruoti bendrovės transporto

priemonę, jam suteiktą antrojoje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės, kurioje jis dirba, kai bendrovės transporto priemonė nėra nei skirta nuolat naudoti daugiausia pirmojoje valstybėje narėje, nei realiai taip naudojama.

Parašai.